

Симуляционно-индексные портфели, генерированные на базе Эпсилон оптимизации, содержат в себе ограничения и качественные характеристики используемых в качестве бенчмарка индекса. Преодоление этих ограничений может быть достигнуто посредством дополнительного модифицирования математической оптимизационной модели. Этот эффект может быть достигнут посредством добавления дополнительных ограничительных условий и/или освобождения первоначальной модели от константно дефинированных ограничений.

ЛИТЕРАТУРА

1. Пътев, П., Канарян, Н. *Управление на портфейла*. В. Търново, Абагар, 2008.
2. Адамов, В., Холст, Дж., Захариев, А. *Финансов анализ*. В. Търново, АБАГАР, 2006.

ГАННА НЯМЕЩУК

БАЗОВІ УМОВИ ТРАНСФОРМАЦІЇ СИСТЕМИ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ НА ЗАСАДАХ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ТА ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ

Поширення та активний розвиток комп'ютерних технологій можна називати визначальним трендом сучасного суспільства. Встановлення безпосередніх прямих зв'язків між економічними суб'єктами у віртуальному просторі на основі використання інформаційно-комунікаційних технологій обумовлює виникнення т. зв. «нової економіки».

На думку П. Дімаджіо, зміни в інформаційних технологіях прискорили зміни в світовій економіці, зробили конкурентне середовище надзвичайно мінливим, обумовили зсув економічної структури від виробництва до сфери послуг. Тепер фірми мають розвивати конкурентні переваги, відразу адаптовані до світового ринку; залучати співробітників – стратегічний ресурс – не лише до виробничих процесів, але й до організаційних змін; збільшувати споживання інформації і виводити на ринки нові продукти за допомогою способів, що значно змінюють структуру витрат та організаційні конструкції [1, с. 4].

Аналіз наявної наукової літератури дозволив автору виділити такі загальні уявлення учених щодо феномену «нової економіки»:

- часовим моментом зародження нового економічного укладу є природне відмирання індустріальної технології виробництва внаслідок поширення інформаційної технології, перехід від індустріального до постіндустріального (інформаційного) суспільства. Як зазначає Р. М. Нижегородцев, «більшість застосовуваних сьогодні індустріальних технологій (механічних, фізичних, хімічних) дуже близькі до своєї технологічної межі. За останні 100 років швидкість пересувань зросла майже в 100 разів, потужність джерел енергії – в

1000 разів, потужність зброї – в 100 тис. разів, швидкість обробки інформації – в мільйон разів ... але можливості розвитку техногенної цивілізації в межах індустріальної парадигми майже вичерпані» [2, с. 39];

- внаслідок становлення «нової економіки» втрачають силу і стають недієвими закони традиційної політичної економії та економічної теорії, змінюється парадигма світового розвитку і підприємницької діяльності. На думку Н. В. Смородинської, відбувається «трансформація безпосередньо організаційного коду економічних систем – їх перехід до мережевого укладу на всіх рівнях соціальної взаємодії» [3]. Новий уклад характеризується органічним взаємозв'язком технологічної (віртуальні мережі) та інституційної (мережеве соціальне середовище) специфіки життя. Накопичення нового знання відбувається шляхом його мережевого тиражування (поділу), а інноваційне зростання забезпечується мережевою моделлю координування зв'язків. Світова економіка освоює гібридний варіант організації виробництва та управління, змінюючи свою будову на кластерно-мережеву – більш пластичну, ніж модель ієрархії, і більш інтегровану, ніж модель ринка;

- в центрі уваги «нової економіки» постає людина, як суб'єкт інтелектуальної праці та керуючий трансформаціями. Класик інформаційної економіки М. Кастельс зазначає: «здатність або нездатність суспільства управляти технологією, особливо стратегічними технологіями, значною мірою формує долю суспільства... технологія (чи її відсутність) втілює здатність суспільств трансформувати себе і визначає напрями, за якими суспільство вирішує застосувати свій технологічний потенціал» [4, с. 17];

- основними (найбільш помітними і характерними) проявами становлення «нової економіки» є тенденції інформатизації і комп'ютеризації суспільства та економічних відносин. Згідно із концепцією С. І. Парінова і Т. І. Яковлевої, основним процесом, що створює засади для становлення «нової економіки», є розвиток і поширення Інтернет-технологій [5]. Активне протікання цього процесу тягне за собою розвиток інших тенденцій, що знаменують більш глибоке втягування сучасного суспільства до нового укладу. Такими тенденціями учені називають перенесення до електронного середовища мережі Інтернет різних видів соціально-економічної діяльності, створення мережевих організацій (частіше за рахунок перетворення традиційних форм) і мережевих варіантів «горизонтальних» економічних структур, що обслуговують усе різноманіття організацій в економіці (мережеві інституційні структури);

- зростає значення міждисциплінарного аналізу і технічної складової в економічних відносинах. Як зазначає В. І. Катеньов, «інтерес до мереж як альтернативних ринкових структур, що знаходяться між класичним ринком та ієрархією, виник в результаті зусиль соціологів в рамках міжорганізаційної теорії» [6]. Починаючи з 1980-х рр. методологічні основи мережевого підходу почали використовуватися в економіці – спочатку в маркетингу і менеджменті (теорія сітьового маркетингу і теорія мережевої організації), а згодом й в логістиці (управління ланцюжками постачань). На думку П. Дімаджіо, «більшість учених концентрують увагу на дослідженні за географічною, галузевою або управлінською ознаками. Але для вивчення вказаних змін

неприпустимим є фрагментарний аналіз окремих складових поза аналізом єдиного цілого чи спеціалізований аналіз в межах окремої галузі наук поза багатопрофільного розгляду» [1, с. 6]. Вихідною умовою дослідження «нової економіки» є необхідність використання інформаційних мереж – «це засновані на передових електронних технологіях глобальні комп'ютерні (Інтернет), космічні і телекомунікаційні канали зв'язку, обміну, виробництва і розподілу інформації, організовані системно-мережовим чином між країнами (урядами), регіонами, великими міжнародними корпораціями, середніми і малими підприємствами, домогосподарствами, окремими абонентами (людьми)» [7].

На основі отриманих результатів автор вважає за необхідне у подальшому досліджувати феномен «нової економіки» в економічних системах як сукупність процесів трансформації їх структури (як окремої організації, так й об'єднання організацій у нову структуру, мережеву за ознаками), способів і форми взаємодії суб'єктів господарювання (мережева взаємодія, відносини в мережі, мережева інфраструктура, відносини кооперації), форми управління та використання потоків інформації.

ЛІТЕРАТУРА

1. *The twenty-first-century firm : changing economic organization in international perspective / edited by Paul DiMaggio ; with contributions by Paul DiMaggio [et al.]. – Princeton: Princeton University Press, 2001. – 284 p.*

2. *Нижегородцев Р. М. Информационная экономика. Книга 1. Информационная Вселенная: информационные основы экономического роста: монография / Р. М. Нижегородцев. – Москва – Кострома: Изд-во Костромского государственного университета, 2002. – 163 с.*

3. *Смородинская Н. В. Смена парадигмы мирового развития и переход экономических систем к сетевому укладу / Н. В. Смородинская // Журнал социологии и социальной антропологии. – 2012. Том XV. № 5 (64), тематический номер «Сети в глобальном мире». – с. 186–210.*

4. *Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура / М. Кастельс: пер. с англ. под науч. ред. О. И. Шкаратана. – М.: Изд-во Гос. ун-та Высш. шк. экономики, 2000. – 606, [1] с. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.twirpx.com/file/63184/>.*

5. *Паринов С. И. Экономика 21 века на базе Интернет-технологий / С. И. Паринов, Т. И. Яковлева [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://rvles.ieie.nsc.ru/parinov/economy21.htm#_Точ427137867 (дата доступа 21.01.2014 р.).*

6. *Катенев В. И. Перспективы развития сетевой экономики в условиях формирующегося общества знаний / В. И. Катенев // Проблемы современной экономики. – 2007. – № 2 (22) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.m-economy.ru/art.php?nArtId=1353> (дата доступа 08.01.2014 р.).*

7. *Дятлов С. А. Принципы информационного общества / С. А. Дятлов // Информационное общество. – 2000. – Вып. 2. – С. 77–85.*